

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/65/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010641
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121010641.5

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného Y. Z., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom U. XXX/XX, O., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 16.07.2021, č. k. 9T/10/2021-299, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.09.2021 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Y. Z. zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava (ďalej len okresný súd) zo dňa 16.07.2021, č. k. 9T/10/2021-299 bol obžalovaný Y. Z. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v čase o 16:52 hod. dňa 25.11.2020 vošiel do predajne Planeo Elektro na Ulici Ferka Urbánka 7556/11 v Trnave, kde pristúpil k pultu s vystavenými notebookmi, pričom z uvedeného pultu uchopil notebook zn. Lenovo Legion 5, farby „phantom black“ (čierna), 16 GB RAM, výrobného čísla PF293ZJ3, následne si ho skryl pod tričko a bundu a v čase o 16:55 hod. dňa 25.11.2020 predajňu opustil bez toho, že by za tento tovar zaplatil, čím uvedeným konaním spôsobil spoločnosti FAST PLUS, spol. s r. o. so sídlom Na pántoch 18, Bratislava, IČO: 35712783, škodu krádežou vo výške 1.066,03 eur, a obžalovaný sa skutku dopustil, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4T 119/19, zo dňa 18.11.2019, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.12.2019.

Okresný súd za to obžalovanému uložil podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. okresný súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (tri) roky. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. vo vzťahu k obžalovanému zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 08.02.2021, sp. zn. 0T/33/2021, právoplatného dňa 08.02.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) okresný súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti FAST PLUS, a. s. škodu vo výške 1 066,03 Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodenú spol. FAST PLUS, a. s., so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že po vykonanom dokazovaní bez dôvodných pochybností bolo preukázané, že dňa 25.11.2020 prišlo v predajni Planeo Elektro na Ulici Ferka Urbánka

7556/11 v Trnave k odcudzeniu notebook zn. Lenovo Legion 5, farby „phantom black“ (čierna), 16 GB RAM, výrobného čísla PF293ZJ3. Uvedené vyplynulo z výpovede svedkyne - poškodenej S. V., ktorá si všimla chýbajúci notebook na pulte predajne, v súčinnosti s kolegami vykonala inventúru tohto tovaru a zistila, že neprišlo k jeho predaju ani preskladneniu a dňa 25.11.2020 bol na pult riadne vyložený. Z kamerových záznamov z predajne Planeo Elektro zo dňa 25.11.2020 bolo zrejmé, že osoba mužského pohlavia zobrala predmetný notebook z pultu na iné miesto predajne, manipulovala s ním, pričom z jednotlivých pohybov tejto osoby je zrejmé, že sa snažila notebook schovať pod svoje oblečenie a následne vyšla z predajne.

Z odborného vyjadrenia Nay Elektrodom, Trnava a výpovede svedkyne X. Q. bolo preukázané, že hodnota odcudzeného notebooku s príslušenstvom (sieťovým adaptérom) bola dňa 25.11.2020 vo výške 1 199 Eur. Sieťový adaptér, ktorý nebol odcudzený, má hodnotu 80 - 100 Eur. V zmysle zásady „in dubio pro reo“ okresný súd ustálil, že hodnota sieťového adaptéra je vo výške 100 Eur a túto sumu odčítal od sumy 1 199 Eur. Výslednú sumu 1 099 Eur znížil o 3 %, nakoľko bolo preukázané, že sa jednalo o vystavený kus notebooku, z ktorého môže predajňa Planeo Elektro v prípade predaja zákazníkovi poskytnúť zľavu až do výšky 3 % z kúpnej ceny, čo vyplynulo z výpovede svedkyne - poškodenej S. V.. Výsledná suma vo výške 1 066,03 Eur tak predstavovala hodnotu odcudzeného notebooku ku dňu 25.11.2020 zohľadňujúc neodcudzený sieťový adaptér ako aj skutočnosť, že sa jednalo o vystavený kus tovaru.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní poprel, že by sa dopustil stíhaného trestného činu. V prípravnom konaní však svoju vinu priznal a svoje konanie oľutoval. Okresný súd sa preto zaoberal hodnotením pravdivosti jednotlivých výpovedí obžalovaného, a to aj v kontexte ďalších vykonaných dôkazov. Okresný súd uzavrel, že popis skutku obžalovaným v prípravnom konaní (výpoveď zo dňa 09.02.2021) korešponduje s kamerovým záznamom z predajne Planeo Elektro zo dňa 25.11.2020, nakoľko z kamerového záznamu bolo zrejmé, že sa s vysokou mierou pravdepodobnosti jedná o osobu obžalovaného, skutok nebol pripravovaný, nakoľko páchatel' až v predajni spozoroval, že notebook nie je zabezpečený, jednalo sa o notebook čiernej farby a úkony páchatel'a po tom, ako notebook zobral z pultu a presunul sa na iné miesto predajne, zodpovedajú úkonom, ktorými si páchatel' schováva notebook pod vrchnú časť svojho oblečenia. Navyiac z kamerového záznamu zo dňa 25.11.2020 bolo zrejmé, že na parkovisko obchodného centra MAX na Ulici Ferka Urbánka 7556/11 v Trnave prišlo krátko pred spáchaním trestného činu motorové vozidlo Opel Astra, e. č. BA729HK, v ktorom na sedadle vodiča sedela osoba mužského pohlavia, o ktorej možno konštatovať, že sa s vysokou mierou pravdepodobnosti jedná o osobu obžalovaného. Svedok X. Y. jednoznačne potvrdil, že v tomto období užíval toto motorové vozidlo práve obžalovaný. Vzhľadom na uvedené okresný súd ustálil zohľadňujúc kamerové záznamy a obsah výpovede svedka X. Y., že výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 09.02.2021 a zo dňa 10.02.2021 sú pravdivé.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že pravdivosť výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní nebola preukázaná žiadnym vykonaným dôkazom. Obžalovaný neoznačil žiadnu osobu, ktorá ho mala k výpovedi dňa 09.02.2021 donútiť, navyiac je potrebné zdôrazniť, že samotné priznanie sa k stíhanej trestnej činnosti zopakoval obžalovaný aj pred sudcom pre prípravné konanie dňa 10.02.2021, keď súd rozhodoval o návrhu prokurátora na vzatie obžalovaného do väzby. Motivácia obžalovaného priznať sa k stíhanej trestnej činnosti z dôvodu uloženia miernejšieho trestu jem podľa názoru okresného súdu logická, nakoľko trestná sadzba trestu odňatia slobody závisí aj od pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, avšak túto motiváciu obžalovaného nemožno vyložiť tak, že by v prípravnom konaní vypovedal nepravdu vo svoj neprospech. Okresný súd uviedol, že by bolo nelogické, priznať sa k trestnej činnosti, ktorú obžalovaný nespáchal, s vidinou „mierneho trestu“, keď v prípade, ak by súd dospel k záveru o jeho nevine, bol by spod obžaloby oslobodený.

Okresný súd odmietol návrhy na doplnenie dokazovania obžalovaného pribrať do konania znalca z oblasti biometriky, morfológie a antropológie, aby porovnal fotografie z miesta činu alebo kamerové záznamy a stanovil, či sa na nich nachádza obžalovaný z dôvodu nadbytočnosti, nakoľko z kamerových záznamov je zrejmé, že sa s vysokou mierovou pravdepodobnosti jedná o osobu obžalovaného a z jeho výpovedí z prípravného konania, v ktorých sa priznal ku stíhanému skutku, ako aj výpovede svedka X. Y., ktorý potvrdil, že obžalovaný v tom čase užíval motorové vozidlo e. č. BA729HK, je možné bez dôvodných pochybností konštatovať, že na kamerových záznamoch sa nachádzal práve obžalovaný. Ďalej okresný odmietol aj návrh na znalecké dokazovanie ohľadne výšky spôsobenej škody, nakoľko

odborné vyjadrenie Nay Elektrodom a výpoveď svedkyne X. Q. neboli relevantne spochybnené, napr. iným odborným vyjadrením (teda dôkazom rovnakej dôkaznej sily) a isté nejasnosti týkajúce sa hodnoty odcudzeného notebooku (príslušenstvo, amortizácia) sa podarili odstrániť výpoveďou svedkyne X. Q. na hlavnom pojednávaní. Samotné okolnosti uzatvorenie kúpnych zmlúv ohľadne motorového vozidla e. č. BA729HK nie sú pre predmetnú vec právne podstatné, a preto okresný súd návrh obžalovaného vypočít svedkov X. Y., E. E. a manželky svedka X. Y. odmietol. Obžalovaný relevantne nespochybnil výpoveď svedka X. Y., nakoľko v kontexte priznania sa obžalovaného k trestnej činnosti, kúpno-predajnej zmluvy a kamerových záznamov, okresný súd bez dôvodných pochybností konštatoval, že v čase spáchania skutku užíval motorové vozidlo e. č. BA729HK práve obžalovaný. Z rovnakého dôvodu okresný súd odmietol aj návrh na doplnenie dokazovania grafologickým skúmaním podpisu obžalovaného na kúpno-predajnej zmluve zo dňa 26.12.2020.

Kamerové záznamy, ktoré boli do trestného konania zabezpečené a oboznámené na hlavnom pojednávaní, boli orgánom činným v trestnom konaní vydané dňa 25.11.2020, teda pred vznesením obvinenia obžalovanému. Obžalovaný súdu neozrejmil, z akého dôvodu spochybňuje ich pravosť a ani okresný súd žiadnu takúto okolnosť nezistil a preto konštatoval, že nie je potrebné priberať do konania znalca z oblasti videotechniky, ktorý by overil pravosť kamerových záznamov. Kamerový záznam z predajne Planeo Elektro zo dňa 25.11.2020 jednoznačne preukázal, akým spôsobom bol odcudzený notebook, a preto nie je dôvod na vykonanie vyšetrovacieho pokusu, navyše obžalovaný súdu neuviedol, čo konkrétne by mal vyšetrovací pokus preukázať.

Pokiaľ ide o formu zavinenia obžalovaného, okresný súd bol toho názoru, že obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Tr. zák. Z okolností prípadu bolo evidentné, že obžalovaný po tom ako spozoroval v predajni Planeo Elektro nezabezpečený notebook tento zobral z pultu, schoval si ho pod oblečenie a z predajne odišiel. Vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následok, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného, jeho trestnú minulosť okresný súd vyhodnotil závažnosť tohto činu ako vyššiu než nepatrnú.

Obžalovaný sa predmetného trestného činu dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 18.11.2019, sp. zn. 4T/119/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.12.2019, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., čím bol u obžalovaného naplnený kvalifikačný znak trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b) Tr. zák., teda že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch pre trestný čin krádeže odsúdený. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti uznal okresný súd obžalovaného za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák.

K návrhu na odňatie a prikázanie veci a k námietke zaujatosti okresný súd uviedol, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 27.05.2021 vzniesol generálnu námietku zaujatosti voči zákonnému sudcovi, všetkým sudcom, vyšším súdnym úradníkom, tajomníkom a zapisovateľom Okresného súdu Trnava a sudcom Krajského súdu v Trnave, ktorú odôvodnil časťou odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 02.03.2021, sp. zn. 3Tpo/16/2021, z ktorej obžalovaný dedukoval možnú zaujatosť súdov v Trnavskom kraji, a tým pádom predpokladal aj jeho exemplárne potrestanie. Obžalovaný uviedol, že zo súkromného zdroja, ktorý nešpecifikoval, má vedomosť o prepojení sudcov a orgánov činných v trestnom konaní o jeho exemplárnom potrestaní a o skutočnosti, že odovzdávajú citlivé informácie proti jeho osobe svedkom a poškodenej organizácii.

V prvom rade okresný súd konštatoval, že námietka nebola vznesená bezodkladne, nakoľko sa jednalo o rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z marca 2021. Obžalovaný nepodal námietku zaujatosti po podaní obžaloby, ani po rozhodovaní súdu o jeho ponechaní vo väzbe po podaní obžaloby a ani po doručení trestného rozkazu, príp. v odpore podanému proti nemu. Námietka zaujatosti navyše spočívala v procesnom postupe súdu, kedy bol Krajský súd v Trnave ako sťažnostný súd povinný reagovať na námietky obžalovaného a zdôvodniť mu jeho väzobné stíhanie, príp. nemožnosť nahradenia väzby menej invazívnym zásahom do jeho práv. Keďže okresný súd dospel k záveru, že obžalovaný podal námietku zaujatosti, o ktorej sa v zmysle § 32 ods. 6 Tr. por. nekoná, nepredložil vec Najvyššiemu súdu SR na rozhodnutie.

Po oznámení tejto skutočnosti obžalovanému tento vzniesol námietku zaujatosti voči zákonnému sudcovi, keď uviedol, že so zákonným sudcom chodieval na pivo a tento mu dával nemravné návrhy,

čo sa stalo ešte v čase pred začatím trestného stíhania. Zákonný sudca obžalovanému uviedol, že jeho vyjadrenie je nepravdivé, a keďže obžalovanému bola osoba zákonného sudcu menom aj vizuálne známa najneskôr dňa 08.04.2021, dospel napokon k záveru, že vznesenú námietku zaujatosti dňa 27.05.2021 nemožno považovať za vznesenú bezodkladne, a preto o nej okresný súd s poukazom na § 32 ods. 6 Tr. por. nekonal.

Vykonaným dokazovaním okresný súd zistil, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 08.02.2021, sp. zn. 0T/33/2021, právoplatným dňa 08.02.2021 uznaný za vinného zo spáchania trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktorého sa dopustil dňa 05.02.2021. Keďže stíhaného trestného činu sa obžalovaný dopustil dňa 25.11.2020, je zrejmé, že oba tieto trestné činy sú vo viacčinnom súbehu, a preto okresný súd za použitia absorpčnej zásady podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. (spáchanie dvoch prečinov) ukladal obžalovanému súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. Prísnejším trestným činom je vzhľadom na stanovenú sadzbu trestu odňatia slobody prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., za ktorý je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody od 6 mesiacov do 3 rokov. Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., dospel okresný súd k záveru, že je potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., nakoľko nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zistil dve priťažujúce okolnosti, a to že obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák.) a že obžalovaný už bol odsúdený, napr. odsúdenie Okresným súdom Bratislava II, sp. zn. 0T/29/2016 alebo odsúdenie Okresným súdom Bratislava III, sp. zn. 0T/214/2017 (§ 37 písm. m) Tr. zák.). Okresný súd obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., nakoľko v predmetnej trestnej veci poprel spáchanie trestnej činnosti. V trestnej sadzbe trestu odňatia slobody v rozmedzí 16 mesiacov až 3 rokov, obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorý považoval vzhľadom na naplnenie účelu trestu za primeraný. Okresný súd oproti vydanému trestnému rozkazu sprísnil obžalovanému uložený trest, a to z dôvodu absencie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., ktorú súd zohľadnil pri vydávaní trestného rozkazu. Na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného je podľa názoru okresného súdu výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný, a keďže obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody naposledy do 08.04.2020, zaradil ho do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň okresný súd konštatoval, že vzhľadom na opakovane vykonávané nepodmienečné tresty odňatia slobody je vylúčené, že by uloženie alternatívneho trestu nespojeného s odňatím slobody bolo schopné naplniť u obžalovaného sledovaný účel trestu.

Z dôvodu uloženia súhrnného trestu okresný súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 08.02.2021, sp. zn. 0T/33/2021, právoplatného dňa 08.02.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. v rámci ukladania súhrnného trestu uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky vo výmere, v akej mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/33/2021.

Poškodená spoločnosť si v prípravnom konaní uplatnila voči obžalovanému nárok na náhradu škody vo výške 1 199,- Eur za odcudzený notebook, avšak z dôvodu, že okresný súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že hodnota notebooku v deň spáchania skutku bola 1 066,03 Eur, uložil obžalovanému povinnosť nahraďiť poškodenej spoločnosti škodu vo výške 1 066,03 Eur a so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázal poškodenú spoločnosť na civilný proces.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku obžalovaný po porade s obhajcom zahlásil priamo do zápisnice odvolanie čo do výroku o vine a treste. Prokurátor sa vzdal práva na podanie odvolania.

Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 28.07.2021. Namietal v ňom, že poškodený bol na hlavnom pojednávaní dňa 27.05.2021 neprítomný. Okresný súd mu zamietol generálku námietku zaujatosti. K výpovedi z prípravného konania zo dňa 09.02.2021 bol prinútený, pretože tejto výpovedi predchádzalo to, že dňa 05.02.2021 bol spacificovaný príslušníkmi PZ BA, čím mu bol spôsobený úraz hlavy. Ošetrovaný bol nasledujúci deň 06.02.2021 v Nemocnici Ružinov. Pred vyšetrovateľa PZ bol dodaný v zlom zdravotnom stave, keďže bol 6 dní v cele predbežného zadržania bez stravy, vody a poskytnutia neodkladnej zdravotnej starostlivosti, so zhoršenými orientačnými schopnosťami a nerozumel tak otázkam, ktoré mu boli kladené. V procesnom

postavení svedka poprel svoju vinu. V procesnom postavení obvineného mal údajne priznať vinu. Vyšetrovateľ kupčil s jeho priznaním, že keď sa prizná, pustí ho na slobodu. Namietala aj samotný prístup poškodeného, a to jeho absolútny nezáujem o riadne vysvetlenie a jeho účasť na súde, zmätok na predajni, kde nemajú riadny prehľad o pohybe svojho vystaveného tovaru. Svedok Y. predložil súdu falošnú kúpnu zmluvu. K prehratým videozáznamom uviedol, že prvý bol prehratý 11 minútový videozáznam z parkoviska zo dňa 25.11.2020. Nič podstatné na ňom nebolo. Druhý záznam zachytáva osobné motorové vozidlo OPEL - ASTRA, e. č. BA 729HK, z ktorého nemožno identifikovať vodiča. Žiadal o pribratie znalca z odboru antropológie, biometriky a morfológie do konania, aby tento zistil, či sa skutočne jednalo o neho. Videozáznam č. 3 zobrazoval páchatel'a ako disponuje s predmetným výrobkom a stratí sa v uličke, ktorá je mimo záznam kamery, teda skutok nie je zdokumentovaný. Svedkyňa S. V. je nepriamy svedok, pretože táto páchatel'a nevidela osobne, ale len na kamerových záznamoch, pričom aj kamerový záznam je nepriamy dôkaz. Počas skutku sa nachádzala v sklade. Taktiež namietal, že svedkyňa páchatel'a popisala približne ako 40 ročného s približnou výškou 175 cm súdiac podľa výšky regálov. Obžalovaný k tomu uviedol, že on má 47 rokov a jeho výška je 192 cm. Okresný súd nemôže prihliadať ani na jeho trestnú minulosť a vo výroku o vine sa opierať o skutky, ktoré spáchal v minulosti, tie nemôžu byť brané ako dôkaz v inej trestnej veci. Na základe vykonaného dokazovania tak nič nenasvedčuje tomu, žeby bol predmetný notebook vyneseny z predajne. Žiadal preto, aby bol oslobodený spod obžaloby, prípadne, aby vec bola vrátená okresnému súdu na doplnenie dokazovania a náležitého objasnenia skutku. Jeho generálna námietka bola podaná bezodkladne, zákonnou cestou, ihneď potom, čo uvedené skutočnosti zistil. Bol toho názoru, že boli porušené jeho práva na obhajobu. Napadnutý rozsudok mu v čase odôvodňovania odvolania nebol doručený (napadnutý rozsudok bol obžalovanému doručený osobne dňa 02.08.2021 (č. I. 342 spisu), teda mal dostatok priestoru sa k nemu vyjadriť - pozn. odvolacieho súdu).

Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil aj podaním prostredníctvom obhajcu, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 10.08.2021, v ktorom uviedol, že nebolo žiadnym priamym dôkazom preukázané, že bol osobou, ktorá v predmetnej predajni manipulovala s notebookom. Osoba, ktorá bola zaznamenaná na kamerovom zázname a ktorá mala manipulovať s notebookom, mala tvár prekrytú rúškom a na temene hlavy mala lysinu, teda to nebol on, keďže lysinu nemá. V priebehu hlavného pojednávania, na vyriešenie tejto otázky, bol podaný návrh pribrať do konania znalca z odboru kriminalistickej antropológie, ktorý by sa vyjadril, či na kamerovom zázname je zachytená jeho osoba, a to na základe jeho somatických znakov tváre, ako aj jeho postavy a tieto znaky porovnať s osobou snímanou na kamerovom zázname. Tento návrh bol okresným súdom zamietnutý. Bez vykonania tohto dôkazu nebude možné bez akýchkoľvek pochybností tvrdiť, že osoba ktorá mala s notebookom manipulovať, bol práve on. Má niekoľko dvojníkov, čiže je ľahko zameniteľný s inou osobou. Taktiež z kamerového záznamu nevyplývalo, že notebook bol odcudzený. Osoba na kamerovom zázname manipulovala s notebookom, pričom kamera nezachytáva priame odcudzenie notebooku, tento notebook táto osoba preložila z miesta, kde sa nachádzal na iné miesto, potom sa táto osoba vzdialila od miesta, kde ho odložila. Na základe tohto kamerového záznamu tak nie je možné tvrdiť, že osoba z kamerového záznamu aj notebook odcudžila. Táto okolnosť na kamerovom zázname nebola zrejmalá. Okresný súd pri vyvodzovaní trestnoprávnej zodpovednosti vychádzal iba z výpovedí z prípravného konania, kde sa obvinený priznával. Okresný súd by mal v prvom rade vychádzať z dôkazov, ktoré vykoná na hlavnom pojednávaní a nie v prípravnom konaní. Na hlavnom pojednávaní sa obžalovaný k trestnej činnosti nepriznal, a preto je potrebné na ustálenie jeho viny pribrať znalca z odboru kriminalistickej antropológie. Nakoľko vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba vykonať ďalšie dôkazy (pribrať do konania znalca z odboru kriminalistickej antropológie), navrhol zrušiť odvolaním napadnutý rozsudok a vrátiť vec na nové konanie a rozhodnutie.

Písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Trnave dňa 19.08.2021 obžalovaný doplnil odôvodnenie odvolania tak, že potom ako bol ošetrovaný v Nemocnici v Ružinove po zraneniach, ktoré mu spôsobili príslušníci PZ pri jeho zatknutí, najbližších ďalších 6 dní mu nebola poskytnutá zdravotná starostlivosť, aj keď o ňu žiadal, pričom následne bol predvedený pred vyšetrovateľ'a za účelom výsluchu. Pre zdravotný stav nerozumel významu výsluchu. Okresný súd ho uznal vinným na základe nepriamych svedeckých výpovedí. Nepriamy svedok Y. sa nenachádzal v čase skutku na parkovisku, a preto nemôže priamo alebo nepriamo identifikovať, kto šoféroval auto e. č. BA 729HK. Okresný súd sa opierať o jeho vynútenú výpoveď z prípravného konania, pričom on svoje priznanie považoval za jedinou možnosť ako

sa z väzby dostať von. Vo zvyšnej časti sa podanie obsahovo zhodovalo s odôvodnením odvolania doručeným okresnému súdu dňa 28.07.2021.

Ďalším písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Trnave dňa 16.09.2021, obžalovaný doplnil odôvodnenie odvolania tým, že v uznesení okresného súdu zo dňa 02.08.2021, sp. zn. 9T/10/2021 absentovalo potrebné odôvodnenie prokurátora, ktoré obsahovalo len vyjadrenie prokurátora, že žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby zamietla. Navrhol zadovážiť video z predmetnej predajne zo dňa 25.11.2020 až do dňa 30.11.2021. Nebol mu tiež doručený návrh uvedený pod písmenom b) v predvolaní na verejné zasadnutie a tým bolo porušené jeho právo na obhajobu. Okrem predchádzajúcich znalcov navrhol navyše pribrať aj znalca z oblasti videotekniky, aby preskúmal záznam z predajne Planeo Elektro. Vo zvyšnej časti uvádzal opäť skutočnosti, ktoré už uviedol v predchádzajúcich podaniach.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavila prokurátorka, obhajca obžalovaného a obžalovaný. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti poškodeného.

Po prednesení správy o stave veci so zameraním na otázky, ktoré treba na verejnom zasadnutí riešiť, obžalovaný doplnil svoje odvolanie tak, že okresný súd vychádzal len z dohadov. V dôsledku zranení, ktoré vznikli pri jeho zadržaní nemohol podať o skutku vysvetlenie. O skutku sa dozvedel len z uznesení týkajúcich sa jeho prípadu. V samotnom uznesení o vznesení obvinenia bolo uvedené, že v postavení podozrivého poprel spáchanie skutku. Okresný súd odmietol ním navrhované dôkazy. Prokurátorka JUDr. Erika Bašová, ktorá dozorovala jeho prípad sa od začiatku javila ako zaujatá voči jeho osobe. Nie je možné opierať sa o jeho trestnú minulosť. Nevykonaním ním navrhovaných dôkazov došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu. Vo zvyšku boli jeho námietky totožné s predchádzajúcimi odôvodneniami odvolania.

Prokurátorka na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu žiadala odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného žiadal zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie. Obžalovaný sa pripojil ku konečnému návrhu svojho obhajcu.

Na tomto mieste ešte odvolací súd dodáva, že pokiaľ obžalovaný tvrdil, že mu bolo porušené právo na obhajobu z dôvodu nedoručenia nejakého návrhu spomenutého v predvolaní, treba uviesť, že táto námietka nemá žiadny logický podklad. Z predvolania je zrejmé, že ide o predtlač vzoru „Predvolanie na verejné zasadnutie“ a návrh uvedený pod písmenom b) nie je vyplnený, t. j. odvolací súd obžalovanému nedoručoval okrem predvolania žiadnu inú písomnosť.

Podľa § 315 Tr. por., o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por., odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por., odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená - obžalovaný, a to v lehote ustanovenej v zákone.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne - poškodenej S. V., svedka X. Y., svedkyne X. Q. a oboznámením listinných dôkazov a prehratím kamerových záznamov.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav vecí, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný. Následne súd I. stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por. správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom.

Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčené alebo pochybné, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný spáchal skutok v rozsahu skutkových zistení napadnutého rozsudku súdu I. stupňa. Z tohto dôvodu si skutkové závery súdu I. stupňa osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne aj odkazuje.

V posudzovanom prípade podľa názoru krajského súdu vykonané dokazovanie vytvára ucelenú, ničím nenarušenú, logickú štruktúru o tom, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný.

Obžalovaného zo spáchania trestného činu usvedčuje priamy dôkaz - jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 09.02.2021. Okresný súd totiž správne vyhodnotil pravdivosť tejto výpovede, ktorú učinil obžalovaný (v tom čase obvinený), kde sám popísal priebeh skutku, ktorý je zhodne preukázaný aj nepriamym dôkazom, a to hlavne kamerovým záznamom z predajne Planeo Elektro zo dňa 25.11.2020. Zmenu výpovede obžalovaným na hlavnom pojednávaní krajský súd hodnotí ako účelové konanie obžalovaného v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za spáchaný skutok.

K námietke obhajoby o tom, že súd by mal vychádzať v prvom rade z dôkazov, ktoré vykoná na hlavnom pojednávaní a nie v prípravnom konaní treba uviesť, že výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 09.02. a 10.02.2021 bola na návrh prokurátora prečítaná z dôvodu odstránenia rozporov, t. j. tento dôkaz bol na hlavnom pojednávaní vykonaný a preto okresný súd mohol túto výpoveď vyhodnotiť samostatne ako i v súhrne s ostatnými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní.

Za ďalší podstatný dôkaz preukazujúci skutočnosť, že obžalovaný na mieste činu v kritickom čase bol, je kamerový záznam zo dňa 25.11.2020, z ktorého je zrejmé, že na parkovisko obchodného centra MAX na Ulici Ferka Urbánka 7556/11 v Trnave prišlo motorové vozidlo Opel Astra, e. č. BA 729HK, ktoré v tom čase užíval len obžalovaný. Ďalej z kamerového záznamu z predajne Planeo Elektro je zrejmé, že obžalovaný po tom ako spozoroval, že notebook nie je zabezpečený, tento z pultu zobral a po presunutí sa na iné miesto predajne si notebook pod časť svojho oblečenia schoval.

K tvrdeniu obžalovaného, že bol v zlom zdravotnom stave pri jeho výpovedi z prípravného konania zo dňa 09.02.2021 krajský súd konštatuje, že toto tvrdenie opäť považuje za vykonštruované zo strany obžalovaného s cieľom spochybniť tento významný dôkaz. Zo spisového materiálu je zrejmé, že svoj „zlý“ zdravotný stav nenamietal počas celého konania. Zo zdravotného záznamu o ošetrení zo dňa 06.02.2021 predloženého obžalovaným bolo zistené, že obžalovaný mal len povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, pričom porucha psychiky a správania bola zapríčinená užívaním sedatív alebo hypnotík. Zo zápisnice o výsluchu obvineného pred sudcom pre prípravné konanie zo dňa 10.02.2021 a zápisnice o výsluchu obvineného na OR PZ v Trnave zo dňa 09.02.2021 nevyplýva, žeby zdravotný stav obžalovaného bol taký ako uvádzal vo svojom odvolaní. K zdravotnému stavu len uviedol, že má problém s vnútornou tenziou a zvládaním hraničného stresu.

Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne S. V., k tomu treba uviesť, že táto uvádzala skutočnosti o priebehu skutku, ktoré videla na kamerovom zázname, a preto jej údaje o veku a výške páchatela mohli byť skreslené, avšak nejde o podstatné rozpory, ktoré by zakladali akúkoľvek pochybnosť o stotožnení obžalovaného ako páchatela trestného činu v predmetnej trestnej veci.

Namietaná neúčasť poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 27.05.2021 nemala vplyv na žiadne z procesných práv obžalovaného, nakoľko poškodený si škodu uplatnil riadne a včas v zmysle príslušných

ustanovení Trestného poriadku a nárok na náhradu škody bol postupom podľa § 256 ods. 2 Tr. por. samosudcom riadne na hlavnom pojednávaní oboznámený (č. I. 234).

Námietky zaujatosti, ktoré predniesol obžalovaný najprv voči sudcovi okresného súdu a neskôr aj prokurátorke, sú ničím nepodložené a evidentne účelové (navyše prednesené oneskorene). Ku generálnej námietke zaujatosti sa podrobne vyjadril už okresný súd v napadnutom rozsudku, konkrétne na strane 7-8, pričom obžalovaný v tomto smere neuviedol žiadne nové skutočnosti, a preto sa krajský súd s odôvodnením v rozsudku stotožňuje a odkazuje naň. To, že obžalovaný s uvedenou argumentáciou okresného súdu nesúhlasí, neznamená, že je nesprávna.

Vzhľadom na ďalšie námietky obžalovaného ešte treba zdôrazniť, že proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.08.2015, sp. zn. 4 Tdo/36/2015).

Odvolací súd tiež uvádza, že súd vykonávajúci dokazovanie vo veci, čo do rozsahu dokazovania nie je viazaný návrhmi strán ani ich názormi. Je výlučne na jeho zväžení, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila (argumenta ponderantur, non numerantur). Rovnako, v zmysle uvedeného súd nie je povinný vyhovieť každému návrhu strany na doplnenie dokazovania. Vykonanie a hodnotenie dôkazov odlišne od predstáv a želaní obžalovaného tak neznamená dôkaznú núdzu, prípadne porušenie jeho práva na obhajobu. Pokiaľ teda ide o návrh na doplnenie dokazovania obžalovaným, krajský súd tento odmietol z dôvodu nadbytočnosti, nakoľko už ako okresný súd správne uviedol, z vykonaného dokazovania pred okresným súdom bol spoľahlivo zistený skutkový stav, o ktorom nemal krajský súd žiadne pochybnosti. Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd dospel tiež k záveru, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie aj ohľadom výroku o treste, správne vyhodnotil osobu obžalovaného a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 08.02.2021, sp. zn. OT/33/2021, právoplatný dňa 08.02.2021 bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktorého sa dopustil dňa 05.02.2021. Skutku, ktorý sa prejednáva v tomto konaní sa obžalovaný dopustil dňa 25.11.2020, teda ide o viacčinný súbeh, a preto správne okresný súd ukladal obžalovanému súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. Prísnejším trestným činom je vzhľadom na stanovenú sadzbu trestu odňatia slobody prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., za ktorý je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody od 6 mesiacov do 3 rokov.

Okresný súd správne zohľadnil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, zato zistil existenciu dvoch priťažujúcich okolností, a to že obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák.) a že už bol obžalovaný v minulosti súdne trestaný (§ 37 písm. m) Tr. zák.). Pre priznanie tejto priťažujúcej okolnosti je možné zohľadniť u obžalovaného jeho trestnú minulosť, pričom táto sa nezohľadňuje pri výroku o vine ako to vo svojich námietkach uvádzal obžalovaný, ale pri výroku o treste. Na základe prevahy priťažujúcich okolností bolo potom potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., a preto okresný súd mohol obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v rozsahu od 16 mesiacov do 3 rokov.

K samotnému trestu je potrebné ešte uviesť, že je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom

poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Majúc na zreteli vyššie uvedený účel trestu a jednotlivé hľadiská pre jeho ukladanie, dospel krajský súd k záveru, že okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov je trestom zákonným, primeraným a spravodlivým, ktorý splní svoju funkciu tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Nakoľko bol obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin okresný súd správne postupom podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Keďže okresný súd z dôvodu uloženia súhrnného trestu zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 08.02.2021, sp. zn. 0T/33/2021, právoplatný dňa 08.02.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, postupoval správne keď obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky.

Okresný súd nepochybil ani tým postupom, keď obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenému škodu, ktorú si uplatnil riadne a včas, po zohľadnení všetkých skutočností majúcich vplyv na výšku škody, ktoré vyplynuli z dokazovania, a to vo výške 1 066,03 Eur. Vo zvyšnej časti nároku na náhradu škody poškodeného správne odkázal na civilný proces.

A napokon, čo sa týka námietok vo vzťahu k uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 02.08.2021, ktoré sa týkali postupu, ktorý predchádzal tomuto rozhodnutiu na strane prokurátora a odôvodnenia tohto uznesenia, tieto mohol obžalovaný uplatniť v sťažnosti, ktorú voči tomuto uzneseniu podal.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v predmetnej trestnej veci krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zrušenie či prípadnú zmenu napadnutého rozsudku, preto odvolanie obžalovaného Róberta Horínka ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.